

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/10/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5815010054
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Repáň
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5815010054.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Repáňa a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a Juraja Krupu na verejnom zasadnutí konanom 25. februára 2016 prejednal odvolanie obžalovaného K. V. podané proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/18/2015 z 21.7.2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného K. V. **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp.zn. 4T/18/2015 z 21.7.2015 bol obžalovaný K. V. uznaný za vinného zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., pre skutok uvedený vo výroku napadnutého rozsudku. Bol za to odsúdený podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s prihliadnutím na ust. § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal riadne a včas, v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný. Odvolanie obžalovaného smerovalo proti výroku o vine a treste. Podľa názoru obžalovaného v prejednávanej veci neexistuje rozhodnutie súdu alebo iného štátneho orgánu o zákaze činnosti viesť motorové vozidlá, ktorý mal svojim konaním porušiť. Takýmto rozhodnutím nemôže byť rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. Ntc/14/2010 z 27.10.2010 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR, ktorým bol uznaný rozsudok Obvodného súdu pre Prahu 2 sp.zn. 3T/12/2009 v spojení s uznesením Mestského súdu Praha sp.zn. 8To/429/2009. Týmto rozsudkom krajského súdu obžalovanému nebol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, preto po objektívnej stránke sa nemohol dopustiť žalovaného trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. Navrhol preto, aby krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a jeho podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodil spod obžaloby. Eventuálne navrhol, aby krajský súd ak nezruší rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o vine, zrušil výrok o treste a podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako i správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo, pričom mal na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na všetky prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Okresný súd v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní správne zistil skutkový stav tak, ako ho uviedol v napadnutom rozsudku. V odôvodnení rozsudku vyložil, ktoré skutočnosti a prečo vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade

vyznievajú jednoznačne a tvoria úplne ucelenú reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých možno vyvodíť bezpečný záver, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako bol ustálený prvostupňovým súdom. Taktiež pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu skutku, aj krajský súd je toho názoru, že v danom prípade boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák.

Okresný súd svoje rozhodnutie o vine obžalovaného riadne a zodpovedajúco odôvodnil vo svojom rozsudku, preto v podrobnostiach krajský súd odkazuje na toto odôvodnenie.

K veci je potrebné uviesť, že obžalovaný K. V. nenamietal skutočnosť, že dňa 24.7.2014 viedol okolo 18.20 hod. osobné motorové vozidlo zn. VW Golf v smere od obce Nižná do mesta Tvrdošín. Namietal iba, že trest zákazu činnosti, ktorý mu bol uložený rozsudkom Obvodného súdu pre Prahu 2 v spojení s rozhodnutím Mestského súdu Praha nemá platnosť na území Slovenskej republiky.

K tejto námietke obžalovaného je potrebné uviesť, že rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. Ntc/14/2010 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Urto/1/2011 z 26.1.2011 bol uznaný rozsudok Obvodného súdu pre Prahu 2 sp.zn. 3T/12/2009 z 15.4.2009 v spojení s uznesením Mestského súdu Praha sp.zn. 8To/429/2009. Zákon v takomto prípade neukladá povinnosť krajskému súdu, aby vo svojom rozhodnutí uložil obžalovanému tresty, ktoré mu boli uložené rozsudkom súdu iného štátu, ale iba vysloví, že uznáva rozsudok okresného súdu, v danom prípade Obvodného súdu pre Prahu 2 a po právoplatnosti takéhoto rozhodnutia krajského súdu rozsudok iného štátu platí aj na území Slovenskej republiky. Z toho vyplýva, že po uznaní rozhodnutí českých súdov na území SR aj trest zákazu činnosti, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu pre Prahu 2, platí aj na území Slovenskej republiky.

Z uvedených dôvodov okresný súd správne postupoval, keď obžalovaného K. V. uznal za vinného zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., pretože maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti.

Krajský súd preskúmal aj výrok o treste a dospel k záveru, že trest tak, ako bol obžalovanému uložený súdom prvého stupňa, je v súlade so zákonom.

Okresný súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu správne vychádzal zo všetkých základných zásad pre ukládanie trestu. V zmysle ust. § 34 ods. 1, 4 Tr. zák. pri ukladaní trestu prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Trest odňatia slobody uložený obžalovanému vo výmere 12 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, považuje aj krajský súd za dostatočný na nápravu a prevýchovu obžalovaného. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný bol doposiaľ 9-krát súdom trestaný pre rôznu trestnú činnosť, postup podľa § 44 ani krajský súd nepovažoval za dostatočný.

Na podklade vyššie uvedených skutočností krajský súd nepovažoval odvolanie obžalovaného za dôvodné, a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.